

Kalėdų rytas. Kas bažnyčioje poteries kalba, kas kalakutą ragauja. Na, o žvejai ligoniai prie stalo ramiai nusėdėti negali. Kaip visuomet Kalėdas sutinkame viename Dzūkijos kaime prie Dusios ežero. Ir kurgi ramiai nusėdėsi, kai TOKS ežeras pašonėj. Tą Kalėdų rytą pažvelgus į ežerą tolumoje matėsi keli juodi taškeliai. “Ligoniai” – žodis sukasi ant liežuvio galo, juk lauke - 16°C. Bet pripažinę, kad ir mes ne kitokie trise išsiruošėme ant ledo: pusbrolis Audrius, dėdulė Romas ir aš. Vėjo nebuvo, tad speigas pernelyg ir nesijautė, švietė saulė, akį džiugino apšerkšniję pakrantės medžiai ir vietomis ant ledo styrantys meldai, žodžiu – oras geras ir gamta pasakiška.

Romas Dusios ežerą pažįsta kaip savo 5 pirštus ir gerai išmano vietinių žuvų kaprizus... į mano vario spalvos pailgas ir kitas ryškias salotinės spalvos avižėles tik kreivai šyptelėjo ir dosniai paskolino savąsias – sidabrinės spalvos ovalo formos ir geltonos spalvos apvalią. Kiekvienas įsidėjome po porciją uodo trūklio lervų, žvejyba prasidėjo apie vidurdienį. Audrius pirmasis prisigaudė tinkamų lydekoms vilioti nedidelių kuojų ir ešeriukų ir pastatė vėliavėles. Po kiek laiko ir mes su Romu jau turėjome keletą žuvelių. Žvejojome šiaurės vakarų pakrantėje, ties vadinamu Rago iškyšuliu, kokių 5-7 m. gylyje. Kuojos kibo daugiausia 4 m. gylyje. Eketes teko gręžti gana dažnai. Ištrauki iš vienos 2-3 kuojas ir baigiasi kibimas, paeini kelis ar keliolika metrų ir ten vėl tas pats. Galima sakyti, kibimas buvo prastas. Ešeriai kibo ypač vangiai, daugiausia uodo trūklio lervas čiupo kuojos (100g-300g) ir pūgžliai (apie 100g.). Lydekos, atrodo, nebuvo išalkę, patikrinus vėliavėles ir masalui prikabinas žuveles, ant jų šonų aiškiai matėsi lydekų dantų žymės, kai kurios buvo ypač stipriai apdraskytos, tačiau paliktos gyvos. Tai tęsėsi visą dieną. Lydekos nekibo, tarsi tyčiojosi iš joms siūlomų kuojų ir ešeriukų. Į pavakarę likome vieni, nei arti nei toli žvejų nesimatė, o dar ledas nuo šalčio pradėjo trūkinėti. Garsas ne iš maloniųjų, ypač kai staiga skyla kažkur po tavo kojomis. Ir žuvys išvis nustojo kibti. Ką gi,

saulei nusileidus patraukėme namo. Iš tikrųjų pirmos dienos rezultatas nebuvo toks jau menkas – turėjome ir nemažų kuojų (tarmiškai vadinamų mekšrų), ir vieną kitą ešerį, ir keletą pūgžlių.

Kitą dieną į žvejybą išsiruošėme vos prašvitus. Oras nedžiugino. Nors sinoptikai pranešė, kad bus ne žemiau - 11 °C, savo kailiu pajautėme tikrai ne mažiau -14 °C ir dar žvarbų stiproką vėją. Kibimas buvo žymiai geresnis, nei prieš tai dieną. Kuojos kibo gana neblogai, žinoma uodo trūklio lervų vėl neatsisakė ir pūgžliai, o didesni ešeriai savo vietą užleido mažiesiems. Labai dažnai užkibdavo vos piršto dydžio ešeriukas, tokį paleidi, tuoj užkimba kitas. Ir juokinga, ir galų gale erzinti pradeda. Ir šį kartą lydekos, atrodo, tik žaidė su žuvelėmis, apkandžiodavo ir paleisdavo. Ir vis gi antroji dienos pusė iššovė Audriaus vėliavėlė. Lydeka užkibo. Audrius ištraukė kokių 2 kg lydekaitę. Tuoj pat į tą pačią eketę Audrius įleido “šviežią” masalą, sakydamas, kad labai gali būti, jog vėl greitai užkibs. Kažkas buvo sakęs, kad toje vietoje, kur užkimba lydeka, tikimybė vėl greitai sugauti lydeką yra labai nedidelė. Atseit lydekos būriais neplaukioja. Pasirodo, ne visai tiesa... nespėjome nueiti nei 100 m., grįžtelėjame atgal – stovi ta pati vėliavėlė. Audrius pasileido bėgti, o kadangi fotoaparatas mano kišenėje ir tikrai nenorėjau praleisti progos nufotografuoti dar vieną laimikį, teko pabėgėti ir man. Audrius staigiu truktelėjimu pakirto lydeką, ištraukė labai greitai, net kablio neprireikė. Tai buvo nedidelis kokių 0,5 kg lydekiokas. Taigi, lydekų tądien buvo tik dvi.

Romas prasitarė, kad ketinąs pabandyti gaudyti ant vidudusio, ten, kur didžiausias povandeninis kalnas. Tačiau dažniausiai, kaip ir visur kitur, Dusioje žiemą lydekos kimba ties pakrantėmis prie melynų, kur gausu maisto. Neblogų lydekų galima pagauti ties Rinkoto mišku ir vakarinėje pakrantėje. Dusios krantai visi panašūs, žemi ir lėkšti. Dažnas žvejas žino, kad Dusioje galima pagauti didžiųjų selevinių lydekų, ežere gausu selevų, nemažų kuojų, vėgėlių, nors ir ne daug, yra karšių, tikrai nemažų ešerių. Tas pats Romas Dusioje yra sugavęs 3,5 kg

ešerį.

Vakare vėjas nerimo, saulė nusileido. Su Romu susivyniojome meškeres ir sukome kranto link. Na, o Audrius (apie tokius sakoma – “vis negana”) iki paskutinės minutės tikrino vėliavėles. Nenuostabu, kad pasidavė azartui, kai iš eketės išlupė 14 kg lydeką, tai norisi sugauti dar didesnę. Būtent tokią lydeką Audrius Dusios ežere sužvejojo praeitą žiemą. Kiek pamenu dar ir 10 kg lydeką pernai sugavo. Romas, aišku, nuo sūnaus neatsiliko, pernykščiai laimikiai berods buvo ne mažesni kaip 3 kg. Ir šią žiemą Romas jau į savo sąsk

aitą yra įrašęs keletą lydekų (žvejojo prieš kokias dvi savaites tame pačiame Dusios ežere).

Vakare man teko atsisveikinti su Dusios ežeru, o tie du, žinoma, pasiliko dar porai dienų. Kitą dieną apie pusiaudienį gavau sms iš Romo: “8 kg. As”. Ką gi, Romas ir šį kartą parodė, kad jis senas Dusios vilkas. Gaila, kad laimikio man nebeteko nufotografuoti. Tačiau žinant Romą ir Audrių, manau, kad tai tikrai ne paskutinė didžioji lydeka šią žiemą.